

Meilės Sonetai.Pabaiga.Svajonės Link.

Duok man dar vieną šansą ir Mes kartu pasieksime Marsą.Tik Tu užsimerk,o užsimerkus man atsiverk.Žvakių šviesoje saldaus Meilės gėrimo Tu atsigerk.Tylos siena prašau Tu neužitverk.Keletą dienų iki Mūsų pasimatymo ištverk.Nakties žaisme mane savo žvilgsniu lėtai nurenk.Tapk vėju ir mano plaukus Tu švelniai kedenk.Nuo mano tyros Meilės Tu rusenk.Visas savo kortas Tu man atidenk.Dėl Mūsų santykių gražių Tu pasistenk.Aš irgi rusenu,nuo Tavo būčinių saldžių!!!

Ašarotomis akimis aš nemiegosiu jau naktimis,mintimis skubėsiu kasnakt aš pas Tave!Klaidžiosiu aš klastingame rūke.O jeigu pavyks man užmigti,sapnai aplankys tik apie Tave Mergele....Kai Tave sutinku,įsimyliu labai,o poto prarandu.Kokia neteisybė,kad Tavęs netenku.Kai viena klaida sugriauna mano visas svajas!Liūdėsio vėjas neša mano vienatvės bures.Ką gi aš darysiu būdamas be Tavęs?Geriau nužudyk mane miegantį,kad nepaskęščiau aš pats savo ašarose, skruostais bėgančiose!Negi aš Tavose akyse taip ir liksiu didžiausias melagis?Išsiskyrimas su Tavimi mano Mylinčią širdį suglamžys.Mano mintis visas aptemdys.Begalinio skausmo rykliai mane suvalgys.Klastingas vėjas negailėstingai mane svaidys.Negi Tau patinka mane kankinti ir gyliame liūdesyje skendinti?Negi sunku teisingą sprendimą Tau priimti ir vėl mane pamilti koks esu?Negi nematai,kaip aš liūdžiu,negi nematai,kaip noriu aš susigrąžinti Tave,Saulele!!!

Tu mano širdyje buvai ir liksi žydinti gėlele!Tu mano akyse buvai ir liksi spindinti,skaisti saulėle!Tu mano mintyse buvai ir liksi didžiausioji Meilė!Ir tik viena mano lemtinga klaida žlugdo svajas apie Tave!Liko dar viena diena,kai sužinosiu aš ar praradau Tave!!!Tik nekankink manes ilgiau,nes kuo toliau,aš tuo labiau prarasti Tave labiau bijau!!!Niekada nebuvo man taip sunku!Sunku man patikėti,kad Tave prarandu!Negi aš Tau visai nerūpiu?Negi Tau nesvarbu,kad be Tavęs gyventi jau aš nebegaliu?!Tu man reikalinga,kaip gairės oras,kaip tyras gurkšnis vandens,kaip šviesa mano begalo mylinčiose akyse!Kaip geros mintys mano galvoje!Negi neliko manęs Tavo ateities planose?!Negi didžiausią blogį įžvelgi mano vienoje klaidoje?Negi nepasirodė ašarų Tavose mėlynose akyse?Negi neliko vietos apie mane Tavose mintyse?Kodėl Tu nori sugriauti Mūsų gražią draugystę?Viena klaida,tai juk neišdavystė!!!

Būtų kvailystė imti ir nutraukti Mūsų be galo gražią draugystę!Juk žmogiška yra vieną kartą paslysti ir suklyti!Juk visi dėl kažko suklyta!Negi nejauti,kaip mano svajos apie Tave vysta?Džiaugsmas mano akyse nyksta,jau sunyko tada,kai visą tiesą sužinojai apie mane!Žinau,tai karti tiesa,bet mano saldi Meilė Tau turi pasaldinti mano nuslėpta melagystę!Tu prisimink kokia buvo Mūsų graži draugystė!Pirmasis Mūsų saldus būčiny!Pirmasis kartu žengtas žingsnis,pirmasis Mūsų susitikęs žvilgsnis!Išsiskyrimo skausmas,tai ne trumpas akies mirksnis,jis greitai nepraeis!Praradus Tave mano akys į liūdėsio šalį eis!Tūrbūt jau niekada nebepareis!Jau niekas mano kūno negeis,kaip Tu!Negi neliko Tavo galvoje gerų minčių apie mane?Negi imsi ir taip lengvai paleisi mano ranką?Negi taip lengvai imsi ir iššausi negailėstingai į mane išsiskyrimo patranką?Negi mano gailėsčio ir sielvarto dėl mano padarytos klaidos Tau nepakanka?!

Negi nenorėsi paimti mano ranką ir eiti ten kur akys veda?Paukšteliai Musu abiejų vardus dar stipriau gieda!Jie jaučia apie Mūsų gražių santykių ištikusią bėdą!Negi nori pamatyti,kaip mano skruostu rieda ašara sūri?!Negi nematai,kaip man be galo Tu rūpi!Kodėl mano širdis jaučia,kad mane Tu palieki,kad Tu greitai tolsti nuo manęs!Kodėl aš sapnuoju išsiskyrimo sapnus?!Negi liūdna santykių pabaiga aplankys Mus?!Dabar viskas priklauso tik nuo Tavęs!!Negi mano parašytos mintys prie Mums teisingo sprendimo Taves neprives?Negi Mūsų tyros Meilės švyturys ims ir taip paprastai užgęs?Negi Tu visai nepasiilgai manęs?!Negi pamiršai padovanotas Tau mano gėles?!Negi pamiršai tik Tau parašytas eiles?Negi taip greitai pamirši Mūsų kartu aplankytas vietas?Negi po viso to ką Tau aš padariau,esu Taves nevertas?!Negi nejauti,kad aš esu Tau vienai sutvertas!Negi taip ir liks kelias į Tavo didelę,mylinčią širdį man užtvertas?!

I Love You, Honey very much,I fly in the sky when I touch your very sweet,red lips!Your sweet lips are wet,when I kiss your lips,I feel satisfaction.In your room candles make a romantic light.I believe it's all right.In the sky shines a lot off stars.My hot Love win all wars!When I see you,I fly in the Mars!In the sky one star is You.I feel Your naked body with own very hot body.Nobody I Love as You.You are good, beautiful and sexy girl!I write a truth!!!

Kai nėra Tavęs šalia, labai aš liūdžiu,pavirstu vienišu paukščiu ir į liūdėsio šalį aš vienas skrendu.Bijau Tavęs aš netekti,bijau aš aistros liepsnoje sudegti.Kolibris aš esu,o Feniksas pavirsti negaliu.Nebepakilsiu aš iš pelenų.Kai nėra Tavęs šalia,beprotiškai Tavęs pasiilgstu.Gal,Tau tai visai nesvarbu,gal Tau blogai būti su manimi kartu?!Tikiuosi tiesą sužinosiu aš iš lūpų Tavų,saldžių.Mylėk mane koks aš esu,nes be Tavęs gyventi jau aš visai nebegaliu!!

Nesvarbu,kad jaunesnis aš esu,bet vistiek be galo Tave Myliu.Tyrai Meilei nėra amžiaus ribų.Tu nežinai,kaip man be Tavęs yra sunku.Kaip laukiu aš krentančių žvaigždžių,galima paprašyti norų keturių.O kokių norų paprašytum Tu?!Mano norai paslaptingi,ju neišduos net vėjai galingi.Man tie norai yra labai reikalingi.Gal padeės tuos norus man išpildyti Amūrai išmintingi!Man Amūrai yra skolingi,jie išpildys mano paslaptinius norus.Pavasaris žada šiltesnius orus!

Įdomu, ar Tu atspėtum mano bent du norus?!Skaisti saulė uždegs Meilės šviesoforus!Negailėstingas vėjas draskys medžius storus,bet žvakių šviesos Mūsų jaukiame kambaryje neužpūs.Mūsų tyra Meilė niekada nežus.Mūsų santykiuose visko buvo ir bus.Nuo liūdėsio verks mėlynas dangus.Tavo būčinyš nepaprastai saldus!Saldesnio jau niekada nebus!!Liūdėsysis paliks Mūsų šiltus namus.Mums dviese, kartu labai gera bus!Lis Meilės lietus,jis nuplaus Mūsų nekaltus likimus!!!

Mano lūpos dėkingos bus Tau, jei nutūps Tavo būčinyš saldus.Mano akys dėkingos bus Tau,jei Tave pamatysiu šalia.Tu tokia graži ir miela,džiaugiuosi,kad esi Tu mano mergina.Niekada man Tavos Meilės nebus gana!Aš savęs neįsivaizduoju su kita!Man reikia tik Tavęs,dovanosiu Tau akimirkas linksmas,nepamirštamas.Rašysiu Tau gražias eiles,dovanosiu Tau gėles.Dėl Tavęs pagausiu visas krentančias žvaigzdes iš dangaus.Mano lūpų saldžių be Tavęs jau niekas neragaus!

Mano tyros Meilės jau niekas negaus,tik Tu!!Net užkimusiu balsu aš šauksiu Tave!Surasiu Tave,net tirštam rūke.Nuo mano tyros Meilės Tu pavirsi nevystančia gėle.Tu žydėsi visada net tada,kai nebūsi su manimi šalia.Įdomu ar galvoji Tu apie mane?Juk žinai,kad visada galvoju tik apie Tave,Saulele!Visos mintys tik apie Tave,visos eilės tik apie Tave!Kas būtų,jei praraščiau aš Tave?!Tūrbūt mirčiau nuo liūdėsio baisaus,tikiuosi išsiskyrimas Mūsų niekada neiššauš!

Būdamas aš su Tavimi,net greičiausias liūdėsysis mane tikrai nepagaus.Kada gi Mūsų švelnūs kūnai draugaus nakties žaisme ir be galo romantiškoje žvakių šviesoje?!Kada sutiksiu rytą Tavo glėbyje,kada glostysiu aš Tavo galvą sava ranka?Man reikia tiek nedaug,mano saldžių būčinių šiek tiek palauk.Mane vardu tyliai pašauk.Ir apkabink mane stipriau,daugiau nelauk.Mano švelniame glėbyje Tu snausk.Mano saldžių būčinių lėtai skanauk.Mano Meilės vaisiaus Tu paragauk!

Antklodės plyš,pagalvės plyš,po Mūsų kambarį romantika skraidys!Jau Mūsų niekas nebesustabdys!Mano aistringas žvilgsnis Tavo drabužius draskys!Mūsų švelnūs kūnai šią naktį susilipdys.Tyra Mūsų Meilė net atokiausią Antarktidą nutirpdys!Tavo nekaltos glamonės mano svajonės laižys.Būčiuosiu švelniai Tavo užmerktas akis.Po Mūsų kūnus saldžius bėgios virpulys.Dėl Mūsų aistros ims šiurpulys net didžiausių meilužių!Pažadins Mus ryte skaistus saulės spindulys!

Mūsų saldžios lūpos susilietusios nakties žaisme tikrai nesuklys!!!Mūsų žvilgsniai geismų labirinte laikinai pasiklys,o sugryš tada,kai mano mėlynos akys Tavęs akimirką nebematys...Mano be galo saldus būčinyms ir viską sutvarkys!Mano švelni ranka nuo skruosto Tavo ašaras skaidrias lėtai nuvalys...Žodžiai ištarti iš mano lūpų viską į vietas sustatys.Mano jausmų Tau jau niekas nebesuvaldys!!!Greitu laiku Tavo saldžios lūpos mano lūpas vėl suvilgys!!!

Tavo kerintis žvilgsnis mane suvalgys!Būsiu Tau labai saldus desertas.Manau Tavo širdies aš esu vertas!Jau ne vienas Meilės gėrimas Mūsų yra išgertas!Greitai ateis pavasaris žalias,ilgai lauktas!Koks būčinyms buvo Tau saldžiausias iš manęs gautas?!Tikiuosi nesigaili akimirkas pralauktas dėl Mūsų pasimatymų gražių?!Gali nesakyti nieko ir tylėti,už Tave viską akys pasakys!Tavo akys man,kaip skaistus saulės spindulys,jis betkokias duris atidarys į vyro širdy!!

Tu šauki,bet Tavęs niekas negirdi!Net Amūrai turintys gerą širdį...Net Tavęs aš kartais negirdžiu,nes esu paskendęs mintyse net būdamas su Tavimi...Įdomu ar Tu tiki Mūsų bendra ateimi?!Juk laiko mašinos Tu visai neturi,sunku nuspėti ką slepia ateitis,ją gaubia paslaptis...Nepamiršiu Tavas mėlynas akis jau niekada!Tikiuosi kažkada suprasi,kad man Tu esi labai brangi ir artima.Artuma Mūsų jausmus sujungs dar stipriau,dar labiau nebegalėsime viens be kito!!

Štai nauja diena nelauktai Mums prašvito,abu Mes nelaukėme ryto,buvo gera abiems miegoti šalia...Tik ryte užgeso žvakių šviesa.Naktį pakeičė diena.Žinok,kad niekada Tu nebūsi viena,net gyliam sapne....Kokios mintys aplanko Tave,kai matai mane?!Būdamas su manimi Tu pavirsti i laimingiausią paukštį,kuris pakyla į svaigų aukštį!Vilkai nuo vienatvės naktį pradeda staugti.Mūsų Meilės gėlė pradeda dar labiau augti!Gali nieko nelaukti ir saldžiai mane pabūčiuoti!

Saldžių būčinių gali net neskaičiuoti, jų niekada Mums neužteks!!! O gal susitaikyti Mums pasiseks! Manau pakaks Mums stovėti ant išsiskyrimo bėdugnės krašto! Ką gi Amūrai apie Mūsų tokius santykius svarsto?! Kartais Mūsų duris liūdėsys varsto. Tik nežiūrėk žemyn, nes ten yra labai tamsu ir nyku! Nenorėčiau ten kristi jokių būdu! Juk žinai, kaip Tave begalo aš Myliu! Apie savo jausmus Tau netyliu ir neslepiu akių! Būna, net saldžiausias Meilės gėrimas ima ir apkarsta!

Beribis žvaigždėtas dangus yra žydras ir gražus, gaila, kad diena nesimato danguje žibanciu žvaigždučių. Ryškiausia žvaigždute mano akyse esi man tik Tu!!! Noriu Tau padovanoti gražių gėlių, kurios papuoš Tavo jaukius namus! Gėlės kelia šiltus jausmus, kaip mintys apie būčinius saldžius... Norėčiau šokti su Tavimi aš Meilės lietuje, bet reikia laukti vasaros šiltos, kad nesušaltumėm Mes abu šlapi... Tikiu, kad būsime Mes abu labai laimingi ir Meilės lietui dėkingi!!!

Mėlyna Meilės jūra, gundančios mėlynos akys, mėlynas beribis dangus, mėlynos uogos prisirpusios, saldžios ir nuogos. Tikiuosi Tavęs nekankina mintys apie mane blogos? Nenoriu, kad liūdėtum, nenoriu, kad be nuotaikos sedėtum. Noriu, kad džiaugtis gyvenimu Tu man kartu padėtum! Noriu, kad kelis gražius žodžius į ausį man kalbėtum! Noriu, kad, bent šiek tiek mane Mylėti pradėtum. Žinau širdžiai neįsakysi, jei nemyli Meilės nepavysi! Jei Tu mane įsimylėsi - tikrai nesuklysi!

Įsimylėjusi į mane amžinai savo švelniame gėbyje mane laikysi... Meilė ir jūra graži Mūsų tyros, būsimos Meilės skulptūra! Ši skulptūra bus labai graži į Mus abu labai panaši. Tu labai skani, kaip Tavęs norėčiau paragauti... Kaip gera man su Tavimi draugauti, Tavo saldžius būčinius gauti. Ir laukti to, ko gali net nesulaukti. Kaip norėčiau tą žūdančią tylą nutraukti, pas Tave mintimis nuplaukti, visas Tavo abejones ištraukti, kad nereiktų Tau sau pačiai prieštarauti!!!

Nenoriu Tau dėl nieko priekaištauti, nes Tu gali mane užgauti! Nenoriu iš Tavo gyvenimo imti ir taip paprastai pasitraukti! Noriu eiti su Tavimi aš uogauti ir saldžiomis, prisirpusiomis uogomis kartu skanauti! Kada nors į stebuklingą, Meilės šalį su Tavimi kartu keliauti! Nenoriu nieko griauti, noriu tik statyti ir Tave su manimi kartu laimingą matyti! Noriu Tavo skambaus balso aš klausyti! Noriu Tau žvaigždes nuo dangaus nurašyti! Nenoriu Tavo aš širdies draskyti!

Sudraskius sunku ją sulipdyti. Ka man padaryti, kad nuo mano saldžių būčinių Tu pradėtum skraidyti? Kaip mano visas baimes imti ir nužudyti?! Bet mano baimės yra nemirtingos, tai jėgos antgamtinės ir galingos. Noriu su Tavimi aš ekspedicijos pavojingos! Po tokios ekspedicijos suprastumėm kiek rūpime Mes viens kitam! Dėkingas aš likimui savam, kad Tave aš sutikau ir kolkas nepraradau?! Juk žinai, kad Tave prarasti aš labai bijau! Blogos mintys nesitraukia toliau!

Noriu, kad Tu prisiglaustum prie manęs kuo stipriau, ir būtum dažniau prie manęs kuo arčiau! Juk nedaug Tavęs aš prašau, būk su manimi kuo ilgiau. Juk žinai, kad be Tavęs aš negaliu gyventi daugiau! Juk tiesą aš Tau rašau. Meluoti Tau aš nenoriu ir kartu bijau. Ar dažnai Tavo mintyse aš esu ir buvau?! Tavęs tikrai neužmiršau, kaip galima pamiršti tokią mielą panelę, vardu - Saulele! Patinka, kai man kerinčiai šypsaisi, kaip tikra ir skaisti saulelė! Tikiuosi nenuvyto gėlėlė?

Jei aš būčiau sapnu pardavėjas, būčiau Tavo sapnuose šalia Tavęs gulėjas, jei būčiau Prometėjas, būčiau visas Tavo blogas mintis apie mane nugalėjas! Būčiau Galilėjas sukurčiau laiko mašiną ir atsidurčiau su Tavimi kartu negyvenamoje saloje, kurios niekas nežino... Tavo akys apie jausmus man, kol kas neprisipažino! Tavo kerintis žvilgsnis mane svajose nuskandino!! Noriu aš Mūsų santykių gražių pratęsimo... Bijau aš žiauraus savo likimo... Bijau aš staigaus kritimo...

Bijau aš saulės užtėmimo, bijau aš Tavo šiltų jausmų man išsekimo! Kas taip gražiai Tave pavadino?! Kaip laikiu aš vėl su Tavimi linksmo laisvalaikio praleidimo! Laukiu aš vieno paukščio nusileidimo! Ir ledyno, Tavo širdyje tirpimo! Mano kerai Tau nieko nepadėjo ir nesugadino, o tik apmastymuose Tave nuskandino! Kaip rasti man butelį Džino, kuris mano visus slaptus norus žino! Išpildyti jis juos gali, būtų išvis labai nerealiai! Plėšrus ereliai medžioja saldu grobį!!!

Kaip aš norėčiau rasti didelį lobį! Tada pasidalinčiau lobiu aš su Tavimi... Norėčiau būti aš Tavo žvaigždėtu dangumi, norėčiau būti Tavo Meilės lietumi! Norėčiau būti aš saldžiu medumi, mėgautumeisi manimi iki ryto! Graži diena šiandien prašvito. Ryte mėnulis dangumi nusirito. Gaivi ryto rasa ant žolės krito. Kaip laikiu aš Mūsų pasimatymo kito! Jis jau nebetoli, liko iki jo tik žingsniai keli! Gera man būti, kai Tu labai esi arti! Ačiū Tau, kad su manimi esi švelni!!

Juk žinai, kaip man Tu labai patinki ir man labai rūpi! Apie mane Tu visai nekalbi, net nežinau kodėl Tu tyli?! Gal mano jausmais Tu visai netiki?! Jie yra tikri ir labai tyri! Tyresni už gamtos šaltinį! Įsėsiu aš į traukinį naktinį ir važiuosiu pas Tave, tikiuosi kartą nepaskutinį! Tiesa traukinys į vieną pusę, su manimi Tu amžinai šalia būsi! Nebent į vienatvės labirintą netyčia Tu mane pasiūsi! Vistiek mano mintyse Tu niekada nepražūsi! Brangiausia pasaulyje būsi!!

Kada mano jausmams Tu paklusi?! Gali neatsakyti ir tiesą savyje laikyti. Tik nebandyk mano svajonių draskyti! Noriu visas Tavo dilemas visiems laikams užmigdyti! Kaip gera tyloje Tavo švelnaus balso man klausyti! Dėl Tavęs galiu aš tapti Piligrimu ir šventas, tolimas vietas aplankyti. Dėl Tavęs galiu pavirsti paukščiu ir aukštai skraidyti! Sunku man savo tyrus jausmus Tau suvaldyti! Lengviau yra sudaužyti negu kažką sulipdyti! Kada Mums prades Meilės lietus lyti?!

Jeigu būčiau aš karalius, tūrėčiau didelę karalysę! Būtų didelė kvailystė, jei Tavęs nepasirinkčiau, kaip karalienės! Tavo būcinys labai švelnus, kaip pienės pūkas! Nebeesu aš Tau joks slapukas! Esu gerasis aš nykštukas! O, gal Tau labiau patinka išdykėlis spragtukas?! Aš esu negęstantis degtukas! Užsidegu netikėtai, poto negaliu užgęsti! Tik didelis uraganas mane gali nunešti į šaltą ir banguota jūrą... Gražiai atrodytų Mūsų abiejų skulptūra... Jos dar niekas nesukūrė!

Tavo begalo kerintis žvilgsnis mane užbūrė! Šiltas mano svajones sukūrė! Amūrai ne viena širdį savo klatingomis strėlemis pradūrė. Meilės gerimas ne vieną aistrą užkūrė! Dėl Tavęs savo sielą parduočiau netik angelams! Negaliu aš atsispirti Tavo saldiems būčiniams ir nekaltiems kerams! Tavo gyvenime naktis niekada nesutems, padarytos klaidos likimo nenulems. Noriu, kad atsiduotum geriems angelams, kuris Mūsų abiejų bendrą likimą nulems! Meilės jūros niekas neįššems!

Meilės jūra yra gyli ir mėlyna, kaip laukų gėle-žibutė, ji tikra pievų puošmena! Tikiuosi nesigaili Tu nei viena su manimi akimirka praleista?! Negi nesupranti, kad man esi skirta! Mūsų taurė Meilės gėrimo dar pilna, taip ir stovi niekieno nepaliesta! Zinau Mylėti yra netaip paprasta, bet reikia nebijoti, netylėti ir apie Meilę kalbėti... Kolkas šis gėrimas, kaip uždraustas vaisius... Aš Adomas, o Tu mano Ieva! Kiek dar bėgiosi nuo manęs po žydinčią, žalią rojaus pievą?!

O pieva žydėk prašau tu amžinai... Padės tau lietaus lašai... Tos pievos yra tiek mažai, ją sutrypė jau išnykę milžinai. Kelią pas Tave aš žinau atmintinai! Kodėl į Mūsų santykius nežiūri Tu rimtai?! Negi nepatinka mano būčiniai?! Tu Mylėti ir buti Mylima tikrai užsitarnavai! Aš būsiu tarnas Tavo kilnus, noriu pereiti visus tiltus į Tavo širdį! Kodėl Meilės deivė, kolkas manes visai negirdi?! Tūrbūt ji yra kažkur toli! Kok žingsnį man žengti, kad būtum Tu labai arti?!

Krisiu ryto rasa labai gaivi ant Tavo švelnaus kūno! Kris saldus būčiniai į Tavo plaukus, bus jie vietoj Tavo kvepiančio šampūno! Tavo jausmai, kuriuos jauti man kažkur gyliai tavyje tūno! Prašysiu aš Neptūno, kad Meilės jūra aplankytų Mus abu! Žinau, kad esame Mes jau kartu ne trumpai, įdomu ar kokius nors jausmus man pajutai? Noriu, kad saugotų Mus angelai amžinai! Noriu, kad nuo abipusės Meilės Mes abu pakiltumėm aukštai, net ten kur nenuėštų paukščio sparnai!!!

Ačiū Tau už tai, kad mane salžžiai būčiuosi ir būčiavai! Ačiū Tau už tai, kad esi ir buvai su manimi nuoširdi! Mūsų žingsniai į stebuklingą Meilės šalį žengti tikrai ne keli! Ačiū, kad Tu su manimi esi! Tikiuosi dabar Tu manini tiki?! Apie jausmus, kuriuos jaučiu Tau žodžiai ištarti yra tikri! Tie jausmai yra labai tyri! Mūsų Meilės gėrimas stovi visai netoli, kodėl Tu tokia nedrasi ir bijai jo paragauti?! Tikrai neteks mano tyriems jausmams Tau apsigauti! Gera Tau su manimi draugauti ir visur kartu keliauti! O prašau dangau! Lyk Meilės lietau, negaliu laukti aš daugiau! Nuo būčinių sausros beveik aš išdžiuvau... Meilės skonį pajutau, kai Tave aš sutikau! Nebenoriu kitos moters lūpų aš daugiau! Būk su manimi Tu kuo arčiau, būčiuok mane kuo saldžiau, vadink mane kuo meiliau... Žydėk kuo ilgiau ir niekada nenuvysk! Ieškodama įėjimo į Meilės labirintą tik nesuklysk! Ant pasirinkimo klaidos tik nepaslysk! Į mano švelnų glėbį Tu skrisk!

Aš Tavo dangus, Tu mano žvaigždutė, krisk man į delną, aš laikysiu Tave savam delne amžinai. Aš Tavo angeliukas, Tu mano sparnai. Aš Tavo lūpos, Tu mano būčiny. Tu mano akys, aš Tavo žvilgsnis. Aš Tavo jausmas, Tu mano Meilė. Aš Tavo miegas, Tu mano sapnas. Aš Tavo juokas, Tu mano šypsena. Aš Tavo Romeo, Tu mano Džuljeta. Tu mano Pelenė, aš Tavo princas. Tu mano Karalienė, aš Tavo karalius. Aš Tavo balsas, Tu mano tyla. Tu mano aistra, aš Tavo geismas. Tu pliusas, aš Tavo minusas.

Visas blogybes apie mane Tu prašau užmiršk! Romantiška žvakių šviesa pavirsk. Atkirsk Mus nuo realybės, aš ieškojau Tavęs po visas amžinybes! Noriu Mūsų santykių vienybės! Kada Mes valgysime kartu saldžias Meilės gerybes?! Tavyje atsiskleidžia tik gerosios savybės. Amūrai dėl savo poelgių sulauks teisybės! Mums abiems reikia nors šiek tiek ramybės... Juk matai, kad turiu aš daug kantrybės. Tavo šypsena nepaprastos skaistybės! Sujungė Mūsų likimus interneto platybės!!!

Kokios gi imtis man gudrybės,kad Tave galėčiau pakerėti?!Noriu dar labiau aš prie Tavęs priartėti ir judėti į priekį!Blogai,kai toje pačioje vietoje lieki.Gerai,kai kažko sieki.Gera apie kažką svajoti ir nuo tų svajonių dangumi skrajoti!O dar geriau,kai tos slaptos svajonės išsipildo,džiaugsmas užpildo liūdesį!Vėjas neša Meilės lietaus debesį!Kas Tavo širdyje dedasi,kai aš Tave saldžiai būčiuoju,savo glamonėmis Tave provokuoju?Matai,kaip dėl Tavęs kovoju!

Dėl Tavo jausmų aš esu tikras kovotojas!Aš esu narsus karžygys ir mano tikslo niekas nesužlugdys!Aš esu greičiausias vyturys,manęs net stipriausias vėjas nepavys!Manęs jau niekas nebesustabdys, net liūdesio krioklys,kuris aplanko mane,kai pasiilgstu aš labai Tavęs!!Apie nieką negalvoju,kaip apie Tave!Malonu,kad ir Tu manęs pasiilgsti ir nepamiršti!!!Tikiuosi ant manęs dėl nieko nepyksti?!O jei pyksti tai man atleisk ir liūdeti man prašau labai neleisk!!!

Tik leisk man priartėti kuo arčiau,apkabinti kuo stipriau,pabūčiuoti kuo saldžiau!Mylėti Tave kuo karščiau!Leisk rėkti Tavo vardą visam pasauliui kuo garsiau!Leisk man Tave vadinti kuo meiliau!Leisk Tave glamonėti kuo švelniau!Leisk man Tave būčiuoti kuo dažniau!Juk kuo daugiau,tuo saldžiau!!!Tavo būčiniai saldūs,kaip vasariškas Meilės medus!Kartą paragavęs negali sustoti!Tikiuosi jau niekas negali man kelio pastoti į Tavo širdį?!Kodėl Amūrai manęs negirdi?!

Tikiu,kad Amūrai greitai išgirs ir mane!Norėčiau užmigti su Tavim netik savame sapne!Kaip romantiška miegoti kartu apsikabinus!Prieš miegą palinkėti saldžių sapnų,saldžiai pabūčiuoti ir Tave apkloti,kad nesusaltum!Pavasaris kalendorinis nors atėjo,bet silpnai skleistis saulės spinduliai spindėjo!Ką Meilės horoskopas Tau pažadėjo?!Mažai kas tais horoskopais tikėjo!Būčiuoti man Tave saldžiai dar noras nepraėjo!Meilei reikia vėjo,jai reikia ne vieno veikėjo!

Ar toli Tavo mintys apie mane nuėjo?!Ar Tau mano būčiniai kas akimirka saldėjo?!Gyvenime būna ir Meilė be atsako!Geriau yra Mylėti ir būti Mylimam!Blogiausia yra Mylėti ir vienam sedėti paskendus niūriame liūdesyje!Tu galbūt mėgsti gulėti ant žolės ir į žvaigždėta dangų žiūrėti..Gal Tau patinka laukti,kai žvaigždutės pradės kristi,gali pabandyti nors vieno savo noro mintyse Tu paprašyti!O jeigu Tavo noras išsipildys?!Džiaugsmo banga Tave visą užpildys!!!

Išsipildęs nors vienas Tavo noras ir mane sušildys!O gal tas noras su manimi yra kažkuo susijęs?!Kai Tavęs nepažinojau,buvo liūdesys mane praryjęs!Jei Tavęs nebūčiau aš sutikęs,taip ir būčiau gražaus ir šilto jausmo nepatyręs!Dabar Mes esam kartu- džiaugiamės viens kitu!Kiek daug susikaupė man minčių apie Tave!Aš dovanuoju tik Tau visą save!Tikiuosi džiaugiesi turėdama mane?!Noriu aš visą naktį matyti tik Tave ir vadinti savo žvaigžde,kuri neužgęs niekada!

Ir net tada mano žvaigždė neužgęs kai bus saulėta dieną,jinai žibės tik mano širdyje!Tik dėl Tavęs mėnulis aš esu ir tik dėl Tavęs aš Tau šviečiu,kad nebūtų Tau tamsu,liūdna ir nyku!Nenoriu aš liūdėti,bet liūdžiu...Kartais nenoriu verkti,bet verkiu...Nenoriu aš tylėti,bet tyliu...Nenoriu aš kristi,bet krentu...Bijau Mylėti,bet Myliu...Bijau prarasti,bet tikiuosi dar neprarandu?!Bijau išskoti to,ko nerandu...Bijau kalbėti,bet kalbu...Bijau kurti,bet kūriu!

Kūriu eiles,planus,jausmus.Žinau,kad gera Tau su manimi bus....Kartais aš sapnuoju baisius košmarus,norisi pabusti ir apkabinti švelnius,Mylimosios pečius!Tikiuosi Mūsų Meilės jūra niekada neišdžius!Tikiuosi Mūsų jausmai viens kitam,kaip Feniksas ugnyje nežus!Dėkingas Tau,kad dovanoji man būčinius saldžius!Šypsosi Mums mėlynas, begalo žvaigždėtas dangus!Angelai saugo Mūsų brangiausius likimus.Aš kalbu Tavo gražų vardą per miegus!Kada pažadins Mus medus?!!

Aš sutikau Naujus Metus laikydamas užtaisytą automatą,o kitoje rankoje prieštankinę granatą...Granatos žiedas jau ištrauktas!!!Mano likimas jau išpranašautas...Staiga buvo pranešimas gautas,kad reiks ginti savo brangią, mylimą tėvynę!O aš Tave Myliu labiau nei savo brangiąją tėvynę!Kai Mūsų dviejų likimai susipynė,tada Tave aš begalo, labai pamilau!!!Tėvynę aš apgyniau ir netrukus pas Tave aš grįžau visiems laikams,dėlto dėkingas aš geriesiems angelams!!!

Norėčiau būti aš Tavo švelnaus,viso kūno drėkinamasis,kvepiantis kremas...Tūrbūt norėtų juo būti kiekvienas?!Norėčiau būčiuoti aš švelniai Tavo užmerktas blakstienas...Norėčiau aš skaityti Tavo svajonių naujienas...Norėčiau būti aš Tavo begalo saldus kokoso pienas...Aš labai liūdžiu,kai būnu vienas... Kada Mes palydėsime abu romantiškas menesienas?!

Aš nutapysiu Tavo paveikslą ant jūros kopų smėlio...Panaudosiu aš ryškiausias spalvas...Dėl Tavęs įveiksiu aš aukščiausias kalvas!Aš pakelsiu Mūsų Meilės laivo bures ir kartu plaukdami Mes, aplankysime įspūdingas,negyvenamas salas!Atremsime Mes abu piktos burtininkes visas klastas!Amūrus įvyliosime į pinkles savas!Amūrų globos Mūsų Meilės vaisius niekada nepraras!Mano nekalti kerai į Tavo širdį kelią būtinai atras!Grosiu aš serenadas arfa po Tavo langais!

Aš saugosiu Tave po savo angeliškais,dideliais sparnais...Žvaigždėta naktis Mums tikrai atleis,dėlto,kad dar nesigrožėjome Mes abu begalo romantiška naktimi...Aš Tave labai Myliu savo visa širdimi...Gal kada megausimės Mes kartu Meilės lietumi...Noriu vadinti aš tik Tave savo Meilės rojumi...Noriu aš dalintis su Tavimi savo nauju rytojumi...Noriu aš dalintis su Tavimi savo tykančiu,paslaptingu pavojumi...Gali laikyti mane savo gyvenimo laimės artojumi....

Likimo dirva jau išarta ir naują Meilės sėkla jau pasėta!Ją laistyti reiks gausiai savo tyrais jausmais,saldžiais būčiniais,švelniais apkabinimais,romantiškais pasimatymais,žodžiais meiliais, viens kitam istartais!Aš nesigailiu su Tavimi vakarais praleistais!Aš gyvenu vakarais pralauktais,kai laukiu nekantriai kiekvieno Mūsų pasimatymo!!Kiekvienas Mūsų pasimatymas yra skirtingas,tai lyg vis nauja Mūsų romantiško kino filmo serija,kuris nesibaigs niekada!!!

Mūsų aktorių,kino filme,kuriame vaidiname Mes,vaidinimo kartelė yra aukšta!Aš su Tavimi jaučiuosi,kaip Rojuje,kai Tu esi šalia!Tu tokia nuoširdi ir miela,ačiū Tau,kad esi Tu mano mergina!!!Vienas dalykas mane liūdina,kad Mes susitinkame retai,bijau,kad neišblėstu Tavo jausmai,kurios jauti man...Dėl Tavęs galėčiau net sapne keliauti pragaran,tik neilgam,nes,kaip aš būsiu be Tavęs?!Aš savęs neįsivaizduoju be Tavęs!!!Aš nieko nepasiilgstu,kaip Tavęs,Saulele!

Dėl Tavęs aš dovanosiu tik Tau skaisčią saulelę, visada žydinčią gėlelę, žibančią žvaigždėlę, didelę pliušinę širdelę, mėlyną mėnuli, Meilės lietų, ryto rasą, paveikslą ant smėlio, laišką parašytą ant sniego! Štai ir Mūsų septyni pasimatymai greitai prabėgo, kaip greičiausias vėjas, kurio niekas pavyti nebūtų galėjas! Apie stebuklingą Meilės šalį, niekas nėra girdėjas, tik Mes abu! Aš ir Tu einame vienu žingsniu į stebuklingą Meilės šalį, kuri be Mūsų egzistuoti negali!

Tai gi būkime Mes kartu amžinai, kad nedingtų stebuklinga Meilės šalis niekad!!! Mano saldūs būčiniai tik Tau šiltus jausmus dovanos, mano švelnus glėbis Tavęs niekam neatiduos!!! Amūrai Mūsų Meilės dainą dar ilgai dainuos! Mūsų saldūs kūnai nuo skaisčios saulės spindulių raudonos! Geroji fejta Meilės simfoniją Mums gros! Dar ilgai Mūsų vardus aidas kartos! Tikiuosi mano draugija niekada Tau nenusibos! Tavo blogas mintis mano kerai pažabos! Miškai nuo Meilės oš!

Dėl Mūsų net greitai bėgantis laikas laikinai sustos, kai Mes būsime kartu! Meile mano apdovanoki mane savo būčiniu karštu, juk žinai, kaip jo begalo aš geidžiu! Nuo Tavo kerinčio žvilgsnio aš tirpstu, kaip sniegas netyčia pasirodęs katrią vasarą! Dėl Tavęs galėčiau aš išspausti ne vieną sūrią ašarą! Greitai ateis ilgai laukta Meilės vasara! Galėsime Mes pasivaikščioti žvaigždėtu dangumi ne vieną vakarą! Dėl Tavęs aš galiu sunaikinti pragarą ir įsteigti ten rojų!

Dėl Tavęs aš kurti eiles nenustojau. Neturiu kam rašyti ir kurti savas eiles. Neturiu kam dovanoti aš gėles. Neturiu kam įrašinėti Meilės dainas. Neturiu kam siųsti oro būčinius ir šypsenas. Neturiu kam dovanoti savas glamones! Neturiu su kuo valgyti saldžias braškes! Neturiu su kuo sutikinėti Valentino šventes! Tad džiaugiuosi aš turėdama Tave, tokią išskirtinę, mielą, švelnią, seksualią, gundančią, saldžią, simpatišką, pukuotą, išsvajotą, nuoširdžią, ilgai lauktą moterį!!

Mūsų jaukiame kambaryje rusena gundanti žvakių šviesa, žvakės kompozicija dvi susijungusios Mylinčios širdelės... Viliojanti romantika žaidžia tavyje! Aš užrišu akis Tau lėtai su labai švelniu, juodu aksominiu akių raiščiu, kuris yra išmargintas raudonomis širdelėmis. Aš nurengiu Tave lėtai savo švelniomis rankomis. Tu guli atsipalaidavusi ant plačios ir minkštos vandens lovos, Tavo švelnus kūnas kvepia gėlėmis! Aš lėtai viena ranka paimu nepaprastai šaltą ledo kubelį ir ranka liečiu Tavo pačias jautriausias kūno vietas tol, kol ledo kubelis neištirps! Tavo visas įkaitęs kūnas virpa nuo aistros! Gulėdama Tu lauki, kada mano ranka Tave gundyti nustos! Ištirpus ledo kubeliui saldus medus po Tavo visą, švelnų kūną gros! Mano rankos suvilgytos medumi švelnius ir labai lėtus judesius atsargiai kartos. Iš malonumo Tavo virpantis, švelnus kūnas mano vilionėms pasiduos! Nuo Tavo saldaus kūno mano lūpos Tave glamonėdamos aimanuos!

Po kelių akimirų Mūsų švelnus kūnai netikėtai nuo medaus susiklijuos... Net medus nuo geismo ir aistros nuo Mūsų saldžių, įkaitusių kūnų lėtai garuos... Tuos garus net didžiausi įsimylėjeliai iš toli užuos... Taip greitai bėgantis laikas Mums, bent akimirkai sustos... Ir niekas Mums kelio nepastos užmigti viens kito saldžiame medaus glėbyje... Kaip norėčiau, kad tai įvyktų su Mumis bent tolimoje ateityje! Žvaigždutės Mums šypsosis naktį kažkur aukštai danguje...

Sapne: Mes abu gulėdami lovoje valgysim saldžias braškes...Įsidėsi į burną saldžią braškę ir priartėsi prie manęs,abu kramtydami tą pačią braškę,netikėtai Mūsų lūpos saldžiose glamonėse paskės...Mūsų rankos geismų šokį lėtai pratęs...Užuosime Mes abu kvepiančias laukų gėles Tavo didelėje vazoje!Meilės prognozėje tolimoje ateityje numatomas trumpas Meilės lietus.Jis nuplaus Mūsų kūnus labai švelnius ir saldžius!Nuo vasariško vėjo Mūsų šlapi kūnai išdžius!

Greitai vasariška šiluma Mūsų širdyse nubus...Skaistūs saulės spinduliai džiugins Mūsų kūnus švelnius...Džiugins Mūsų lūpas vasariškas Meilės medus...Kada gandrai aplankys Mūsų jaukius namus?!Meilės Deivė įamžins į savo enciklopediją Mūsų vardus!Šviežios,saldžios braškės pajvairins Mūsų būčinius saldžius!Vasariškas vėjas į veidus Mums pūs,bet romantiškos žvakių kompozicijos Mums neužpūs!Dar šiltesni jausmai viens kitam prabus!Pasaldės Tavo būčiny saldus!

Laimingų pabaigų nebūna,jeigu ji laiminga,reiškia tai dar ne pabaiga.Šilta,abipusė Meilė dabar yra prabanga?!Kokia pramoga labiausiai įkaitina Tave?!Kokie jausmai užlieja Tave,kai Tu būčiuoji mane?!Gali neatsakyti į šį retorinį klausimą,kuris dažnai kankina mane.Viską apie Tavo jausmus,kuriuos jauti man,Tavo mėlynos,labai gražios, spindinčios akys man pasakys!Tavo švelnus glėbis mane labai laimingu padarys!Tavo saldūs būčiniai mane Meilės šalyje uždarys!!

Mano popieriniai, spalvoti sapnai,per juos pabūni ten,kur niekada nebuvai,darai tai ko niekada nedarei,matai tai ko niekada nematei!Tu mano sapne su manimi Meilės šalyje skraidei...Tavo dideli,angeliški sparnai...Buvai pakilusi aukštai,net žvaigždes danguje lietei,norėjai man jas nuskinti,bet nenorėjai nakties užgesinti!Kaip gera man pirmą pasimatymą Mūsų prisiminti,Tave savo svajose skandinti!Noriu Tave labiau pakerėti pamėginti!Gera man Tave branginti!!

Dėl Tavęs visas žibutes laukuose aš pasiruošęs nuskinti,visą pragarą panaikinti ir įsteigti ten rojų!Aš neįsivaizduoju rytojaus be Tavęs...Nepradžiugins manęs,net žvaigždėtas dangus,begalo brangus...Net medus begalo saldus,jis neatstos Tavo būčinių saldžių...Tas medus palyginus su Tavo būčiniaisi man yra rūgštus!Gyvenimo kelias be Tavęs man liūdnas ir niūrus!Net rytas gairvus be Tavęs man visai nesvarbus!Noriu,kad sujungtu Mūsų likimus tyra Meilė amžina!!!!

Sustok akimirka žavinga!O Meilė,kaip Tu man esi reikalinga!Dėl Tavęs taip gražiai žvaigždėmis naktį sninga!Tu tokia paslaptina,kaip aušra ugninga!Kiekviena pasimatymą Tu esi vis skirtinga!Globos Mus geroji fėja išmintinga!Aš svajoju apie Mūsų tyrą Meilę vieningą!Kiekviena,praleista akimirka su Tavimi man yra prasminga!!Amūrų strėlės į Mylinčias širdis dar vis sminga!Noriu pavyti aš Tave net sapne,man padės vėtra galinga!Mano akyse Tu esi man įspūdinga!!!

Tikiuosi,Didžiausioji mano gyvenime Meile,esi su manimi laiminga?!Negi neesi Tu man dėkinga už mano tyrą Meilę?!Šias eiles kūriu aš Tau nakties tamsoje,tūrbūt jau miegi lovoje viena?!Tikiuosi ateis ta diena,kai pabusime kartu šalia viens kito,pamatysime,kokia graži,nauja diena prašvito!O gal pamatysime,kaip naktį žvaigždės krito ir kaip saulė dangumi nusirito?!Nelieka nieko kito,tik svajoti apie Mūsų kartu sutikta rytą!O gal ši svajonė dar nesudraskyta?!

Štai šiandien jau vienuoliktą dieną nuo Mūsų paskutinio pasimatymo atėjo: užvaldyta begalinio liūdesio! Kaip noriu su Tavimi aš klausytis apsikabinus nakties kuždesio! Kaip man pabėgti nuo klastingo ilgesio, kuris mane kankina dažnai?! Kai Tu atsisveikinus duris uždarai, man pasidaro labai liūdna ir nyku, toks jausmas, kad Tave paskutinį kartą aš regiu! Nenoriu liūdesio šalį aš steigti, bet steigiu! Nenoriu neigti aš, kad Tavęs nepasiilgstu, bet tai neigiu! Nenoriu matyti Tavęs aš su kitu! Juk žinai, kad tik Tave aš vieną, tokią nepakartojamą turiu... Darau aš viską ką galiu, kad Tu mane laikytum netik savo geriausiu draugu, bet ir savo vaikinu! Labiausiai pasiilgau Tavo spindinčių, mėlynų akių... Dar labiau Tavo saldžių būčinių, apkabinimų švelnių, kerinčios šypsenos, skambaus balso ir nuoširdaus bendravimo... Pasiilgstu net Tavo sms flirtavimo! Kaip man pabėgti nuo laiko bangavimo, kuris aplanko mane, kai atsisveikini su manimi?!

Apmąstymai: Jau dvyliktoji diena iššaušo be Tavęs... Dvylika dienų man atrodo, kaip dvylika mėnesių juodvarniais lakstančių, stebuklingoje šalyje, kur laikas yra sustojęs iki to laiko kol Mūsų žvilgsniai nesususitikės, kol Mūsų lūpos nesusilies, kol Mūsų glėbiai nesusipins, kol Mūsų balsai tylos neatrakins, kol Mūsų jausmai Meilės romane nesuvaidins... Ir nesvarbu, jei dangus Mums orą sugadins! Svarbiausiai susitikus su Tavimi, Tavo žvilgsnis mano liūdesį pradangins!

Jeigu būčiau burtininkas pradanginčiau visas Tavo gyvenime liūdnas akimirkas, kad būtų Tau gyvenimo kelias rožėmis klotas, kad Tave saugotų visada gerasis angelas sparnuotas! Padaryčiau, kad Tavo nors vienas noras išsipildytų išsvajotas, kad dažniau matytum vasaras parduotas! Noriu, kad pamirštum visas akimirkas išduotas, kad senelis šaltis barzdotas aplankytų Tave net karštą vasarą! Kad neriedetų Tavo skruostu sūri ašara!! Kad Tavo akys įžvelgtų bet kokią pasaulį...

Laiškai, mano nerašyti laiškai, apie kuriuos Tu nežinai, jų lauksi dar ilgai! Jie skraido kažkur aukštai, ten kur šviečia žvaigždės naktį retai! Tu šalia arti prie manęs jau senai buvai! Iššaušo trylikta diena be Tavęs! Mano liūdesio sparnai nukankino mane galutinai! Nebežinau ką daryti, kaip man savo liūdesį suvaldyti?! Noriu aš su Tavimi stebuklingoje Meilės šalyje kartu skraidyti ir arti spindinčias žvaigždes matyti! Noriu Tave nakties žaisme savo glėbyje laikyti!

Noriu aš Tave laiminga su manimi padaryti, Mūsų paveikslą ant Tavo švelnaus kūno medumi nutapyti! Noriu Tau Meilės dainą parašyti, visas Tavo liūdnas mintis nuvyti! Noriu Tavo jausmus pavyti, noriu Mūsų tyrą Meilę ugdyti! Nenoriu Tavęs prašyti, tai ko Tu nenorėtum daryti. Noriu Tave savo sapne matyti! Noriu savo eilėmis Tave stebuklingoje Meilės šalyje užmigdyti! Noriu brangų laiką sustabdyti, kai būnu su Tavimi kartu!!! Noriu su Tavimi rojuje skanauti uogų saldžių...

Vien tik Tu, mano mintyse esi visada... Noriu užkariauti savo vietą Tavo gražiame sapne! Noriu, kad būtum mano undinė, o aš būsiu žvejas plaukiantis maža valtele ir pamatęs Tave ežere ir pamilęs iš pirmo žvilgsnio visa savo širdele! Noriu plaukti su Tavimi valtele į Meilės salą, kurios niekas nepasiekė be Mūsų! Su Tavimi ten laimingas būsiu amžinai! Nelaukta Tave pabūčiau ir prieš savo akis pamačiau gražią mergaitę, kuri nuo būčinio iš undinės pavirto mergaite..

Žalias vynas ne vanduo, o berniukas ne piemuo... Medžiai su žaliais lapais ne ruduo. Mano širdis ne akmuo, ji Myli melynaakę mergaitę, kuri yra brangiausia karalaitė! Nieks manęs nemyli, net ir ta kuri tyli! Grimstu aš į liūdesio bedugnės didžiausią gylį. Nieks manęs jau neišgelbės išskyrus melynaakės mergaitės tyra Meilė... Meilė ne dovana, jos po eglute nerasi, Meilė ne lobis iš po žemių jos neiškasi. Meilė ne košmaras, jos neišsigasi. Meilė ne pinigai, jos nepaprarasi!

Noriu bėgti su Tavimi per lūžtanti po kojomis ledą... Į kokią šalį mano jausmai Tau mane veda net pats nežinau... Labiausiai aš bijau prarasti Tave... Nuo liūdesio ir skausmo degsiu aš vienatvės ugnyje... Aš ne Feniksas esu, nebepakilsiu iš pelenų... Man be Tavęs labai yra sunku! Mano galvoje prisikaupė daug minčių apie Tave... Aš Tavęs nemačiau jau penkiolika dienų, kaip aš pasiilgau Tavo mėlynų, žibančių akių iš džiaugsmo... Noriu, kad Tavo gyvenime nebūtų skausmo!

Lyrinis Aš: Kelkis žmogau, eik namo, bet tu negali, ne prie Mylimosios moters šalia guli! Jauti jos kvėpavimą, švelnaus kūno virpesį, sklindančią šilumą, užuodi jos kvėpalų aromatą... Jos Meilę saugosi, kaip brangiausią briliantą, kuris turi didžiausią karatą! Kaip norėčiau lyjant lietui valgyti su Tavimi lauke saldžią vatą ir gerti iš termosio gardžią arbatą! Norėčiau grožėtis su Tavimi žvaigždžių lietumi, ištepti Tavo švelnų kūną medumi! Noriu, kad džiaugtumeisi manimi!

Šešiolika dienų jau be Tavęs! Į šešioliktą dangų aš skrendu velnišku greičiu ir jau nieko nesuprantu, negi Tave lėtai aš prarandu!? Net nežinau, kur esi Tu?! Kokių minčių prisikaupė Tau apie mane?! Be Tavęs aš nematau šviesos net tunelio gale! Kaip bijau tamsos, man pritrūks drąsos grimsti vienam į vienatvės lagūną!! Būna, net karaliui nukrenta karūna, net sėkmingiausiems nusišuka fortūna, o blogiausia tai, kai tyriausia Meilė pražūna?! Noriu glostyti aš Tavo kūną...

Noriu, kad jaustum būdama su manimi svaigų malonumą ir kad niekada nepamirštum mano artumą... Liūdėdamas vienas aš jaučiu godumą, nes man labai trūksta Tavęs... Milijardą kartu aš Tau tai rašiau... Liūdesyje jau šešiolika dienų skendau, jau nebegaliu daugiau! Daug jėgų aš netekau, bet vistiek Tavęs nepamiršau! Ne viena išgyvenimo dramą parašiau, ne viena kartą Tau prisipažinau, kad Tave pamilau... Juk aš tiesą Tau rašau, nekankink manęs daugiau ir sugrįšk kuo greičiau!

Aš be Tavęs tamsoje dingau... Buvo labai tamsu ir nyku, danguje nebeliko visai spindinčių žvaigždžių... Nebematau, net skaisčių saulės spindulių, o gal nenoriu jau jų matyti?! Net nežinau, kaip Tau į akis pasakyti, kad Tave labai Myliu... Kartais būna taip nedrąsu, kad pasidaro sunku kalbėti apie gražius jausmus... Noriu uždaryti visus liūdesio labirintus, bet man trūksta jėgų, tik Tu man gali padėti nugalėti liūdesį visiems laikams, negaliu atsispirti Tavo būčiniams!!

Svajoju su Tavimi sutikti nors viena gražų saulėlydį... Galime kartu užgrobti ateivių erdvėlaivį ir nuskristi nors trumpam į Venerą, nesvarbu, kad tenai jokios gyvybės nėra... Nesvarbu kur, svarbu, kad būčiau su Tavimi... Svajoju pasidalinti su Tavimi, bent savo trumpa, žvaigždėta naktimi... Svajoju pavirsti aš Tavo ugnimi, o gal žvakių šviesa nakties žaisme... Svajoju suktis su Tavimi jausmų sūkuryje, matyti Tave savo ateityje! Svajoju Tave išmaudyti saldžiame meduje!

Nuo medaus Tavo kūnas, taps labai saldus, gera būtų skaunauti medų nuo Tavo saldaus kūno lėtai, bent sapne, nakties tyloje, ryto vėsoje, žvaigždių lietuje, žvakių šviesoje! Svajoju pamatyti Tavo svelnaus kūno siluetą, kaip pabaigti man pradėtą sonetą?! Kada žibės danguje mano kelrodė žvaigždė pažadėta?! Daug jausmų mano eilėse sudėta... Pilna liūdesio ir džiaugsmo, Meilės ir skausmo, baimės ir sekmės. Kada Tave aš vėl pamatysiu žvaigždės upėmis tekės! 17 dienų be Tavęs!!

Iš begalinio liūdesio išpaišysiu aš visas gatves, kad Tave labai Myliu... Ką apie mane pagalvos kiti man jau visai nesvarbu... Visos mintys vien tik apie Tave... Mano mylinčios mėlynos akys pasiilgo Tavo kerinčio žvilgsnio... As be Tavęs nežengsiu nei vieno žingsnio į stebuklingą Meilės šalį... Laikas Mums padėti gali, sutvirtinti Mūsų jausmus, tikiuosi neatšalčiusius... To labiausiai ir bijau... Jau seniai šalia Tavęs buvau, bet Tavo skambaus balso tikrai nepamiršau!

Mano didžiausia Meilė gyvena antrame aukšte, atrodo taip žemai, net ranka pasiekiamo! Tu man esi labai artima ir tolima! Kankina mane liūdesio glūduma, su Tavim mane aplanko nepaprasta ramuma ir šiluma! Grimstu vienas į nejaukią tylumą! Atrodo, kad nenorėdamas grįžau į tolimą praeitį! Apie dabartį man sunku svajoti, galvoti kada apkabinsiu aš Tave?! Atrodo reikia tiek nedaug, šiltų jausmų, tyros abipusės Meilės, saldžių būčinių, akimirkų gražių, krentančių žvaigždžių!!

Aš ieškojau Tavęs per dienas ir naktis ir štai įsižiebė man paskutinė viltis, būti mylimas... Man iki Tavęs atrodo kelias toks tolimas! Einant pas Tave man reikia įveikti visas žemumas ir aukštumas. Atrodo, kad Mus skiria patvinęs Nemunas... Svajoju keliauti į stebuklingą Meilės šalį Tavęs vedamas... Šias eiles rašau aš Tau labai liūdėdamas ir žiūrėdamas į baltas lubas... Užmerkęs akis aš matau Tavo lūpas nepaprastai saldžias, jos mane būčiuoja ir palaimą dovanoja!

Mano mintys man tyliai kartoja, kad dar ne viskas prarasta... Tyra Meilė atrasta, ji man yra tikras lobis ir didžiausias mano jausmams grobis... Kada Mums lėtai krentančios žvaigždės iš mėlyno dangaus pasirodys?! Atrodys, kad krenta ne žvaigždės, o baltos snaigės šokančios lėtą Meilės šokį... Mylėk mane taip, kaip moki... Duok tai, ko norėtum gauti... Lauk, tai ko norėtum laukti... Gaudyk tai ką norėtum pagauti... Šauk, tai ko nenorėtum šaukti. Trauk tą ką norėtum traukti!

Vadovauk tam, kam norėtum vadovauti, dalyvauk ten, kur norėtum dalyvauti... Svajoju su Tavimi eiti uogauti ir saldžių prisirpusių uogų skanauti... Kaip man į laiko juostą prasibrauti?! Norėčiau laiką atsukti atgal, sustabdyti ir kitaip valdyti, kad galėčiau tik Tave dažniau matyti... Noriu aš vis kažką naujo rašyti... Noriu aš kažką naujo daryti... Kaip man begalinį liūdesį nuvyti?! Įdomu ką nori man Tu pasakyti?! Ir ką reiks man atsakyti?! Būsiu su Tavimi aš atviras..

Aš esu Velykinis zuikutis, dovanoju Tau gražų, virtualų margutį... Įdomu ar manęs Tu pasiilgai nors truputį..? Gera man su Tavimi būti... Būčiuok ir neskriausk savąjį zuikutį... O gal aš esu labiau panašus į pukuotą meškutį?! Tavo meškutis mėgsta kopinėti medų, bet vienam liūdna ir ne taip gardu, prisijunki prie manęs ir Tu! Bus abiems labai saldu ir smagu... <> Iš dvidešimt keturių valandų, penkiolika valandų galvoju vien tik apie Tave... O mano sapne Tu esi šalia!!!

Krenta žvaigždės pamažu, bet man jau tai nebesvarbu, jokių slaptų norų krentančios žvaigždės nešpildė, džiaugsmu manęs nesusildė... <> Aštuoniolika dienų jau be Tavęs... Susprogdinsiu aš visas žvaigždes bus abiems labai tamsu, užtat prie tamsos bus Mums drąsu... Net nebežinau kur esi Tu?! Aštuoniolika žodžių tik Tau parašytų... Noriu kad visi tuos žodžius skaitytų! Myliu, pasiilgau, būčiuoju, apkabinu, galvoju, liūdžiu, tyliu, rašau, sapnuoju, kūriu, statau, klaidžioju, krentu, bijau, prarandu, jausmai, mintys, skausmas...

Žmogus, be svajonės, kaip paukštis be sparnų! Didžiausia mano svajonė esi tik Tu!! Susprogdinau visas žvaigždes jų jau nebėra! Tavęs jau nėra išgaruos šiluma! Kas atstos Tavo artumą, jei ne Tu?! Kas mane saldžiai būčiuos, jei ne Tu?! Kas man pagalbos ranką išties, jei ne Tu?! Nebeliko džiaugsmo manyje, jis pasislėpė kažkur gylumoje! Aš ieškosiu Tavęs nakties tamsoje! Ieškosiu Tavęs net stipriame lietuje, dideleje pūgoje, smarkioje audroje! Negi neliko jausmų Tavo širdyje?!

Meilės Sonetai. Pradžia. Svajonės Link.

